

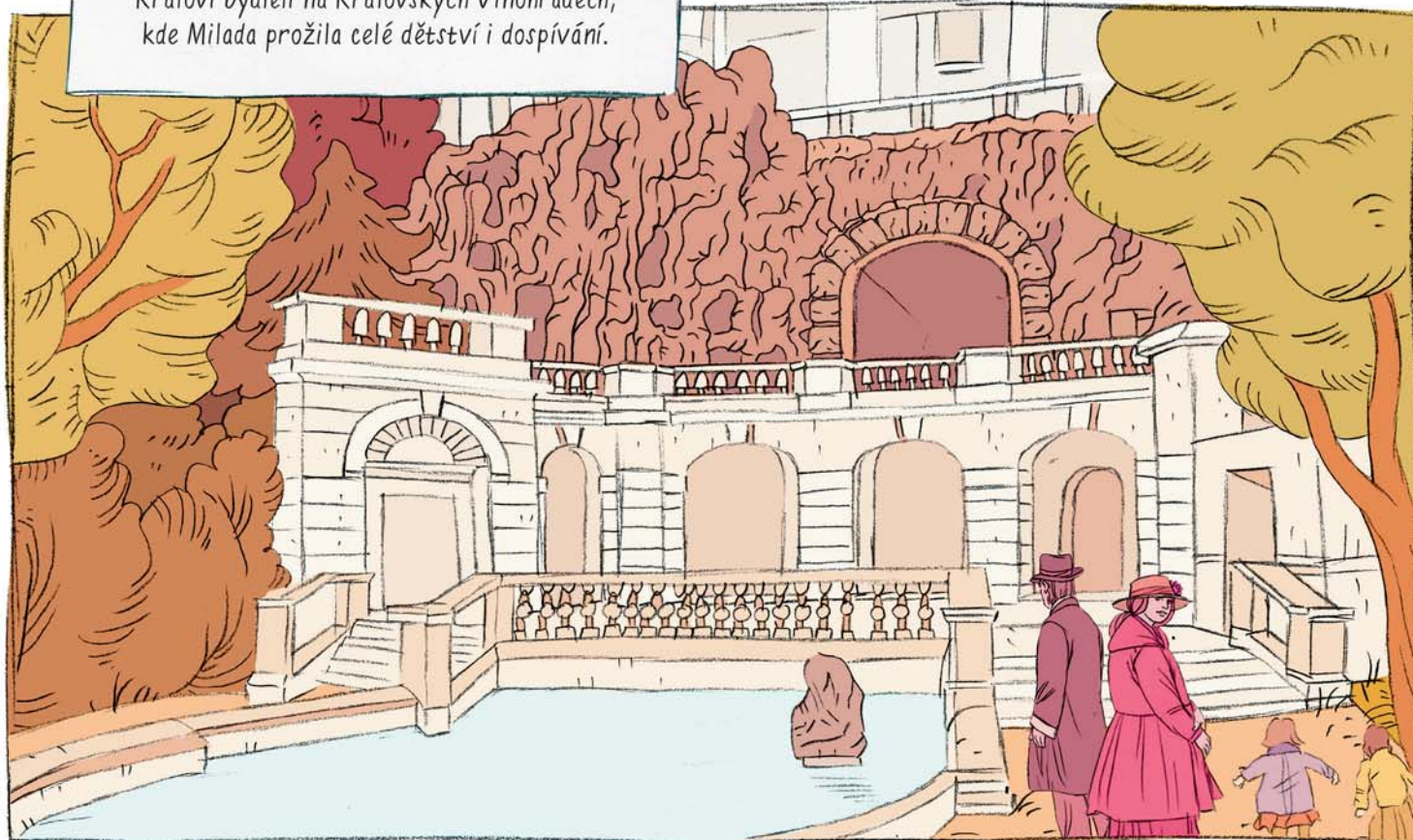
Milada se narodila na Boží hod vánoční,
ve středu 25. prosince 1901.

Mamince Anně Králové,
rozené Veliškové, bylo 27 let.

Tatínek, Čeněk Král, tehdy
dvaatřicetiletý, byl obchod-
níkem v podniku s tužkami.

Manželé už měli téměř
tříletou dcerku Martu.

Královi bydleli na Královských Vinohradech,
kde Milada prožila celé dětství i dospívání.

Poprava Milady Horákové byla vykonána
27. června 1950 v půl šesté ráno.

Celou hodinu předtím poslouchala, jak
k popravě odvádějí odsouzené muže.

Šla ze všech čtyř odsouzených jako poslední.

Na dvoře pankrácké věznice stály dvě
šibenice. Milada zemřela na šibenici č. 2.

Padám. Svůj boj jsem prohrála.
Odcházím čestně. Miluji tuto zem i tento
lid. Budujte mu blahobyt. Odcházím bez
nenávisti k vám. Přeji vám to.

Přeji vám to...

Mechanismus šibenice popravovaným nezlomil
vaz. Zabíjel uškrcením. Pomalu a bolestivě.

Popravě z úřední povinnosti přihlížel předseda senátu Karel Trudák.
Byli tu ale také prokurátoři Antonín Havelka a Ludmila Brožová.

Tresty byly šokující, přesto vyvolaly v soudní síni protestní pokřik.

Veřejnost silně ovlivněná státní štvavou kampaní proti obžalovaným požadovala tresty smrti pro všechny souzené.

Soudní proces byl považován za věc veřejnou a v tomto smyslu platil slogan Rudého práva.

Všichni odsouzení se prostřednictvím svých obhájců proti rozsudku odvolali.

Odvolání byla však zamítnuta a tresty potvrzeny.

Vážený pane prezident
prosím Vás o milost
odsouzených

O milost pro odsouzené žádali také významné světové osobnosti včetně Alberta Einsteina.

Tři odsouzení k smrti podali žádost o milost. Milada ji podat odmítla. Nechtěla se před komunisty ponižovat. Podal ji za ni ale její otec a dcera.

Bez úspěchu. Klement Gottwald rozsudky 26. června 1950 podepsal.

Po zatčení byla na Miladu uvalena zajišťovací vazba z důvodu podezření z trestné činnosti podle zákona 231/48 Sb.

Šlo o zákon na ochranu lidově demokratické republiky, který platil od 24. října 1948. Ovšem všechny trestné činy, z nichž byla Milada viněna, byly provedeny před tímto datem.

Z pohledu trestního práva byla tedy Milada držena ve vazbě nezákonně. A stejně tak byla později i souzena.

Proto byly první měsíc výslechy sice intenzivní, ale neměly žádný konkrétní směr.

Státní bezpečnost sledovala Miladu Horákovou už od února 1948. Neměla proti ní ale žádné jasné důkazy.

...pracovala jsem na sociálním odboru magistrátu...

Milada do výpovědi popisovala svůj život před válkou, za protektorátu i poválečný vstup do politiky.

Nejkonkrétněji zněly otázky na Václava Sýkoru, tajemníka prezidenta Beneše.

Ani kruté metody výslechů srovnatelné s výslechy gestapa Miladu Horákovou nezlomily.

Opakuji, že jsem žádnou ilegální činnost proti lidově demokratickému státnímu zřízení neprováděla.

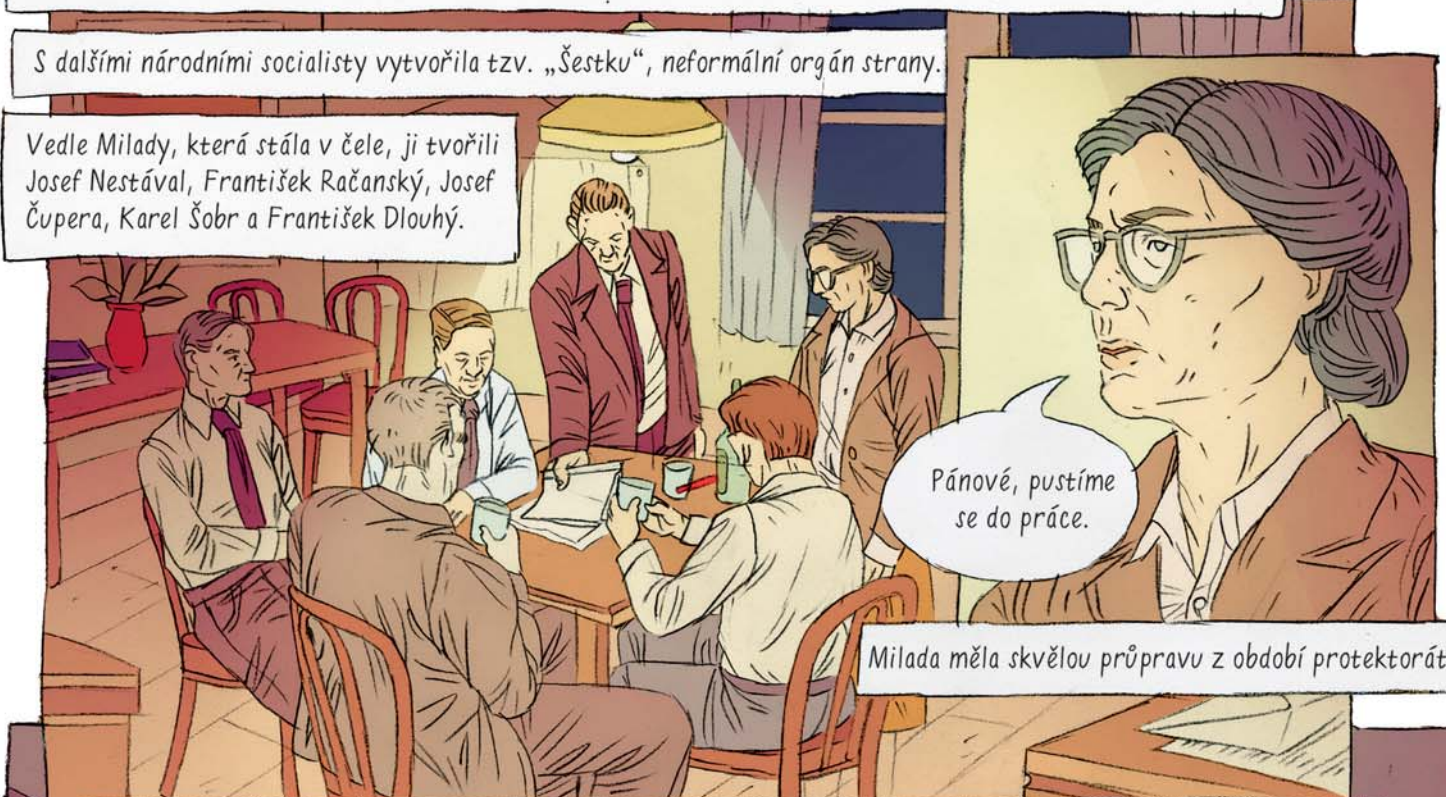

Z pohledu obvinění byly všechny otázky vyšetřovatelů docela neškodné.

Milada Horáková se už na jaře 1948 s vedením zahraničního odboje spojila a začala organizovat odboj domácí.

S dalšími národními socialisty vytvořila tzv. „Šestku“, neformální orgán strany.

Vedle Milady, která stála v čele, ji tvořili Josef Nestával, František Račanský, Josef Čupera, Karel Šobr a František Dlouhý.

Pánové, pustíme se do práce.

Milada měla skvělou průpravu z období protektorátu.

Národní socialisté se brzy snažili odboj proti komunistům rozšířit i do ostatních opozičních politických stran.

Toto musí být spojení nad politickými stranami, pánové.

V září 1948 se proto Horáková s Nestávalem sešli se sociálními demokraty Zdeňkem Peškou a Vojtjou Benešem a s lidovcem Vojtěchem Janděčkou.

Schůzka na faře ve Víně skončila ale neurčitě, bez jasněho společného plánu spolupráce.

Její manžel Bohuslav byl propuštěn z Československého rozhlasu.

Možná je nejvyšší čas také emigrovat, Miládko.

Milada už tehdy počítávala projevy šikany ze strany Státní bezpečnosti.

V roce 1947 komunisté už z velké části ovládli sociální demokraty a své lidi infiltrovali i do ostatních politických stran včetně národních socialistů.

Prezident Beneš byl od léta toho roku už těžce nemocen a neschopen čelit rozhodnutím premiéra Gottwalda.

Demokratické strany měly svázané ruce samotnými principy demokracie.

Komunisté se jimi totiž už dávno neřídili. Pohrdali demokracií. Odvolávali se na ni jen v případech, kdy to pro ně bylo výhodné.

Zastrašovali politické oponenty, špiclovali je, snažili se je získat na svou stranu. To všechno uplatňovali i na Miladu.

Přesně takový typ lidí byl pro komunisty nebezpečný.

Byla chytrá, vzdělaná, neústupná, názorově stálá a neúplatná.

Navíc komunisty veřejně kritizovala a vyzývala k boji proti nim.

Po osvobození z nacistického vězení se Milada 20. května 1945 vrátila do Prahy.

Dům, kde mívali Horákoví byt, na konci války lehl popelem.

Dočasné útočiště tak Milada našla v manželových rodičů.

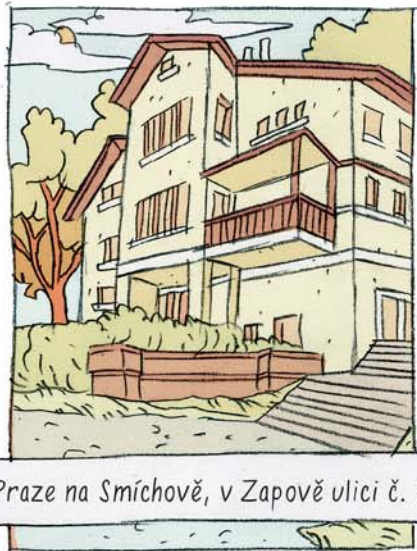
Bohouši!

Bohuslav se z německého kriminálu vrátil pár dní po Miladě. V pořádně zuboženém stavu.

Horákoví se konečně znovu setkali se svou teď už jedenáctiletou dcerou Janou.

Teď se budu věnovat především tobě, dceruško. Tolik se mi po tobě stýskalo.

Už v srpnu Horákoví získali nové bydlení v opuštěné vile v Praze na Smíchově, v Zapově ulici č. 3.

Felčar na marodce
potřebuje pomocnou sílu,
pane Hauptsturmführere.

Pošlete mu tam
nějakou doktorku
z ženského lágru.

Třeba tu
Horákovou, to je
přece doktorka,
ne?

Doktorka práv. To
je trochu rozdíl, Stefane.
Ale pro mne za mne.

Milada byla tehdy zrovna zavřená na samotce uvnitř
kasemat. V temné a studené kobce jako ve středověku.

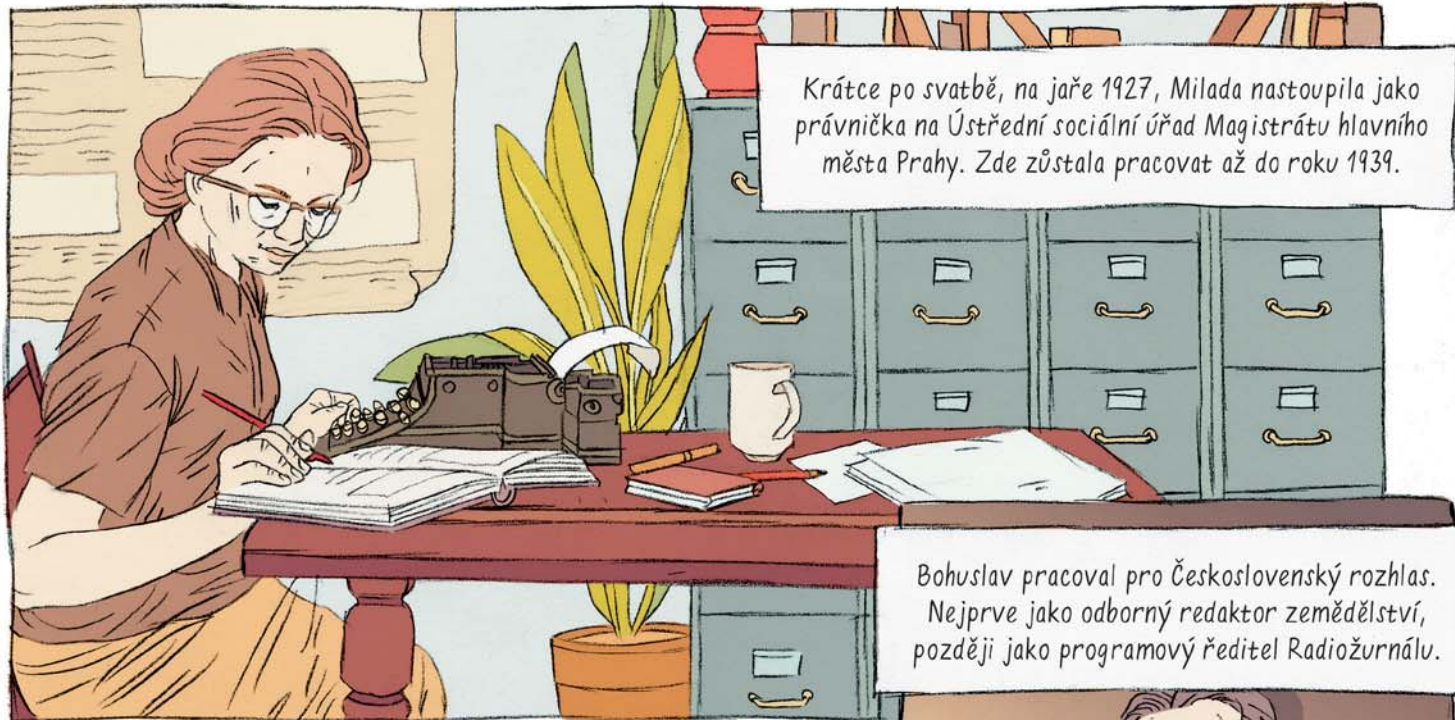
Polezte ven.
Budete pomáhat
felčarovi.

Ale já jsem
právnička. V ženském
táboře je hned několik
lékařek.

Držte hubu
a pojdte.

Krátce po svatbě, na jaře 1927, Milada nastoupila jako právnička na Ústřední sociální úřad Magistrátu hlavního města Prahy. Zde zůstala pracovat až do roku 1939.

Bohuslav pracoval pro Československý rozhlas. Nejprve jako odborný redaktor zemědělství, později jako programový ředitel Radiožurnálu.

V roce 1929 Milada vstoupila do Československé strany národně socialistické.

Je to velké poslání, paní kolegyně.

Členem strany byl její nadřízený v úřadu Petr Zenkl, který se v roce 1937 stal primátorem hlavního města.

Milada Horáková zasedla v právní komisi strany.

Velmi činná byla rovněž v Ženské národní radě, kde se po boku Plamínkové stala její jednatelkou. Postupně se stávala známou bojovnicí za ženská práva i obhájkyní práv sociálně slabších skupin.